

Увод

Интересовање за Византију и њену цивилизацију почиње тек после њеног пада. Западна Европа је дуго имала ниподаштавајући однос према Византији, а то започиње још са Монтеѕкјеом и Едвардом Гибоном. Овакав приступ је одбачен још пре краја 19. века. Данас се византијске студије изучавају на бројним европским и универзитетима у САД. Византија је добила име по грчкој колонији Византион, која је била смештена на вратима трачког Босфора. Тај нови град Константинополис, Словени ће прозвати Цариград, а Турци, када су га освојили 1453. године, Стамбол, Истанбул. Прошло је око хиљаду година од оснивања Византиона, да би га Константин Велики изабрао за нови престоли град Империје (324.г.н.е) назвавши га својим именом нови Константинов град.

Током свог хиљаду годишњег трајања, Ромејско царство ће се постепено претворити у један специфичан државни организам изникао на темељу римске државне идеје и римског права, грчке културе и хришћанске вере. Ромејско царство је од 7. века све мање "хришћанско царство римског Истока", а све више "грчко царство хришћанског Истока". Власт у држави прелази у руке Грка. Уместо латинског, званични језик постаје грчки. Посебно значајну историјску улогу Византија је имала за Источне и Јужне Словене који ће у њој видети идеал државне и црквене организације. Насупрот крајње оскудном законодавству у Византији римско право наставља да живи, примењује се и током векова се обогаћује преко новог законодавства. Све више се развија и црквено право. Централна власт је обезбеђивала примену и поштовање важећег права на читавој државној територији. Византијско право је од посебног значаја за историју права словенских народа који су из Византије примили хришћанство, најпре за Бугаре, Русе и Србе.

Са хришћанством и византијском културом, у њихове државе продирали су и поједини сегменти византијског права. Тај пут његове парцијалне рецепције у словенским државама прокрчен је крштењем бугарског кнеза Бориса 864. године и биће проходао све до цара Душана. Државом се управљало из Цариграда који је најсликовитије говорио о величини и сјају Царства. Византијски златник чувени "номизма" или "визант", није познавао државне границе ни на Истоку, ни на Западу.

Историјска улога Византије

Византија је задужила млађе европске народе тиме што им је у наслеђе предала велико благо грчко- римске баштине коју су Германи на Западу или опустошили, или нису били у стању да преузму. Римско право, књижевни и уопште уметнички узор класичних Грка, преживеће великим делом захваљујући Византији. Испочетка заједно са римском црквом, а касније и самостално, Византија учествује у подизању средњовековне хришћанске цркве и просвете. Кроз читав средњи век она је, уз папство, вршила мисију главног покрштаваоца млађег европског света. Нарочито јак печат Византија је утиснула православним црквама.

Периодизација Византије

Целокупна историја Византије може се условно поделити на три раздобља. Као прво раздобље се означава време од 330. или 395. године до избијања иконокластичке кризе 726. године. Друго раздобље од 726. године до пада Цариграда под крсташку власт 1204. године. Треће раздобље обухвата период од 1204. до коначне пропасти царства 1453. године. Унутар првог раздобља издвајају се две етапе: обликовање рановизантијске државе од цара Константина до почетка владавине цара Ираклија 610. године, и борба за опстанак, тј. препород државе под Ираклијевом династијом (610- 711. године). Друго раздобље византијске историје обухвата иконокластичку кризу 726- 843. године, процват Византије 843- 1025. године. После преброђене тешке верско- политичке кризе (иконоборство), Византија достиже свој врхунац током владавине Македонске династије (867-

1056). Покрштавање словенских маса знатно проширује њену утицајну сферу на Балкану и у Русији. у периоду од 867. до 912. године извршена је велика кодификација права.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com